

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 15 de maig de 2020

ELS BISBES PARLEN DE LA REPRESA DE LA CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA AMB PARTICIPACIÓ DE FIDELS

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

La pandèmia ha afectat profundament la vida eclesial de les comunitats i parròquies perquè ha obligat a mantenir un confinament que no ha permès les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels. Amb l'inici de la fase 1, a diverses diòcesis la comunitat cristiana ja s'ha pogut tornar a aplegar al voltant de l'altar per celebrar l'Eucaristia i els altres sagraments, seguint les mesures sanitàries i tenint en compte les indicacions que les autoritats vagin comunicant.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la represa de la celebració de l'Eucaristia amb participació de fidels, així com de construir lideratges que marquin camins, del mes de Maria, de deixar-nos portar per l'Esperit Sant, del Llibre de la vida, de l'amor i el servei als altres, de l'ajornament de l'Assemblea diocesana de Lleida i de l'Esperit Sant, el nostre defensor.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que "tot assenyala que en gran part de la nostra diòcesi de Vic podrem començar a recuperar la normalitat de la vida eclesial, ja que entrarem a la fase 1 de la desescalada del confinament, al qual ens ha portat la pandèmia que estem sofrint". Afirmar que això "ens alegra a tots nosaltres, perquè la fe en Crist la vivim en l'Església, en les nostres parròquies i comunitats" i que el fet de viure comunitàriament la nostra fe cristiana és una necessitat, ja que "sense l'Església, sense la comunitat en la que visc la meva fe, jo no sóc res" i "com a membres del Cos de Crist, ens necessitem mútuament, en la diversitat de dons i de carismes, de ministeris i de serveis". Consta que "aquest temps llarg ens ha ajudat a posar en valor moltes realitats de la vida personal i familiar" i que "hem tingut l'ocasió de poder compartir amb els altres més temps", "la qual cosa també ens ha posat a prova". Manifesta que "també la nostra relació amb Déu ha tingut moments de gran intensitat en aquests dies de confinament" i que "ho ha estat per la pregària personal, però també en la nostra experiència de pregària amb els altres, seguint una transmissió d'una celebració eucarística o la mateixa pregària en família, com el sant rosari". Ens adverteix que "hi ha la possibilitat d'una temptació subtil: la de pensar que, amb els mitjans de comunicació i amb la meva pregària personal i familiar, ja n'hi ha prou". Afirmar que "hem d'anar recuperant la normalitat de la vida eclesial" amb prudència i seny. Finalment, fa una crida "a les persones més joves i sense risc perquè us presteu

a col·laborar amb els rectors de les parròquies i responsables de les comunitats, a fi que les celebracions i altres reunions siguin realitzades segons les mesures que estan estipulades per a bé de tots”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, comunica que des de dilluns passat es poden celebrar els sacraments amb la participació dels fidels en la majoria de les parròquies de la diòcesi de Tortosa. Diu que “durant aquests mesos hem alimentat la fe confinats a les nostres cases dedicant temps a l'oració i la lectura espiritual, i seguint les celebracions a través dels mitjans de comunicació social o les noves tecnologies”, però que “això no pot convertir-se en quelcom habitual”, ja que “la fe cristiana té una estructura sacramental i això significa que no es pot viure plenament d'una manera virtual: Crist ressuscitat s'acosta a cadascun de nosaltres i ens ofereix la seua gràcia en els sacraments instituïts per Ell”. Recorda que “hem de prendre algunes mesures sanitàries per evitar que els nostres temples siguin focus de contagi per als assistents i les seues famílies i que, mentre no s'aclarisca la situació sanitària, pot ser convenient que les persones que, per la seua edat o salut, estan en situació de risc encara no vagin a les esglésies” i recorda també que “el decret de dispensa del precepte d'assistir a l'Eucaristia els diumenges i festes de precepte continua vigent”. Afirmar que “si la trobada sacramental amb Crist és necessària per a què la fe es mantingui viva, no ho és menys la trobada amb la comunitat cristiana” i que “l'escolta comuna de la Paraula de Déu, la participació del mateix Cos de Crist... és el que construeix dia a dia l'Església”. Finalment, recorda que “aquests mesos no hem pogut celebrar les exèquies dels germans i germanes en la fe que han completat la peregrinació per aquest món i han sigut cridats per Déu” i ens convida “a què, quan siga possible, pregueu per ells celebrant l'Eucaristia”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, quan escriu aquesta glossa ho fa confiant que dilluns 18 de maig les regions sanitàries del territori diocesà entraran en la fase 1 i que la vida pastoral a poc a poc “permetrà que ens comencem a retrobar, sobretot a l'eucaristia diària i dominical”. Informa que fa una setmana va enviar a tots els responsables pastorals “un seguit de mesures per a reprendre l'activitat presencial amb seguretat” i en comparteix les principals. Diu que recomana “iniciar la celebració pública diària i dominical de l'eucaristia i la celebració d'exèquies, limitant l'assistència a un terç de l'aforament del temple i divulgant i fent complir les mesures de protecció i prevenció establertes” i que “si les exèquies es preveuen molt concorregudes, que es continui proposant una cerimònia privada al cementiri fins que no arribem a la fase 2”. Recomana també que “els fidels majors de 70 anys no participin encara a les celebracions litúrgiques” i comunica que continua vigent la dispensa del precepte dominical que va decretar a l'inici de la crisi sanitària per a tots els fidels de la diòcesi. Demana que, “amb persones responsables, en cada celebració litúrgica, es vetlli: l'obertura i el tancament de les portes d'entrada al temple; l'oferta de gel hidroalcohòlic a l'entrada i a la sortida; la distribució dels fidels al temple, l'accés a l'hora de combregar i la sortida de l'església al finalitzar i la necessitat de desinfectar l'espai i els objectes litúrgics després de cada celebració” i recomana que “la col·lecta es faci a la sortida de la missa; se suprimeixi la salutació de la pau; es combregui a la mà...”.

Finalment, diu que “serà estrany però ens retrobarem” i que “celebrarem junts la fe i rebrem la millor medicina i la millor vacuna contra aquesta pandèmia: el Senyor”.

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que “els últims anys han vingut marcats per la crisi econòmica i financera que, progressivament, s'ha anat traduint també en una crisi social i política per la manca de respostes adequades”. Afirmava que “la greu crisi sanitària del Covid-19 està fent sorgir en molts cors una reflexió a fons sobre els moments que vivim, essent cada vegada més conscients d'allò que ja deia el papa Francesc a l'inici del seu pontificat quan, en la seva exhortació programàtica sobre L'alegria de l'Evangeli, afirmava que estàvem vivint un «canvi d'època»”. Recordava que “aquesta idea, el papa Francesc la formulava més explícitament en la Constitució apostòlica dirigida a les Universitats de l'Església (any 2017)” on deia que «avui no vivim només una època de canvis, sinó un veritable canvi d'època, que està marcat per una “crisi antropològica” i “socioambiental” d'àmbit global» i “tot citant l'encíclica *Laudato si*, afirmava: «Cal construir lideratges que marquin camins, mirant d'atendre les necessitats de les generacions actuals incloent-hi tothom, sense perjudicar les generacions futures»”. Manifestava que el que el Papa afirmava per a la societat en general, “ho hem de procurar aplicar també a nivell d'Església diocesana” i que “l'Església que peregrina a Tarragona s'ha de preparar per emprendre, amb esperit renovat, una nova etapa d'evangelització, tenint present que estem assistint a un «canvi d'època»”. Finalment, demana que “poder celebrar de nou la litúrgia i l'eucaristia presencialment, sempre amb les degudes precaucions, ens infongui una esperança renovada” i que “amb l'ajut dels Consells i amb una implicació de tot el Poble sant de Déu puguem anar construint en la nostra Església diocesana «lideratges que marquin camins»”.

El **cardenal Joan Josep Omella**, recorda que el mes de maig “és un mes popularment conegut com el mes de Maria”, un mes “en què la venerem i la cuidem de manera especial i en el qual resar el Sant Rosari adquireix un valor profund”. Informa que “aquest any el papa Francesc ha escrit una carta en què ens emplaça a «redescobrir la bellesa de resar el Rosari a casa»” i que “ens envia aquesta missiva en uns moments difícils, en què les nostres vides s'han vist totalment alterades per una insòlita pandèmia”. Diu que el confinament “ha estat un gran gest de solidaritat, una reclusió forçosa que, tanmateix, ens ha permès i ens ha estimulat a trobar al·licients com, per exemple, viure intensos moments de pregària a casa nostra”. Recordava que “el papa Francesc a la seva carta ens diu que «contemplar junts el rostre de Crist amb el cor de Maria, la nostra Mare, ens unirà encara més com a família espiritual i ens ajudarà a superar aquesta prova»”. Manifestava que “resar el Rosari és reviu amb Maria els esdeveniments més grans de la vida de Jesús” i que “quan el resem, ens dirigim a Déu Pare, que ens ha donat el seu fill Jesucrist, però ho fem posant d'intermediària santa Maria”. Demana que “no tinguem mandra ni vergonya de resar el Rosari” i comunica que des de l'arxidiòcesi de Barcelona volen “contribuir a la difusió d'aquesta bonica pregària per practicar-la junts” i, a mode de guia, faciliten “uns materials que es poden trobar fàcilment al web diocesà: www.esglesia.barcelona”. Finalment, ens convida a resar el Rosari “per contemplar la bellesa que amaga i per

viure aquests dies amb molta esperança” i demana que, “gràcies a la pregària, la pandèmia no ens tregui ni la confiança, ni la pau, ni l’esperança”.

L’arquebisbe d’Urgell, **Joan Enric Vives**, recorda que aquest diumenge, en una bona part del Bisbat d’Urgell, reprenen “la celebració de l’Eucaristia dominical, “la pasqua setmanal”, amb la presència dels fidels” i que “estem celebrant la Pasqua, que és el do de la Resurrecció del Crist”. Manifesta que Crist “ha vençut la mateixa mort, i ja res no ens podrà separar del seu amor”, “ens dóna l’Eucaristia i ens envia l’Esperit Sant Defensor” i que “això sol ja ens ha de bastar per fer front a aquesta pandèmia, al confinament, a les malalties o penúries, a tot allò que ens pugui arribar...”. Afirmar que “la certesa que Crist ens acompanya a través del seu Esperit Sant ens dóna molt de coratge” i que per l’Eucaristia “ens unim al Crist i som fets imatges seves, testimonis seus per l’Esperit Sant que l’Eucaristia ens comunica”. Demana que “acollim amb humilitat i reverència l’Esperit de Crist”, que ens deixem portar “pel seu alè de llibertat i el seu foc de caritat ardent” i que siguem més “espirituals”, cuidem la vida espiritual, i ens deixem guiar per l’Esperit. Diu que “el do del Pare i del Fill habita dins nostre i silenciosament ens va guiant vers la plenitud de la veritat i ens va transformant en amics de Déu i imatges del Senyor” i que “l’Esperit tot ho transforma i ens vol transformar a nosaltres en aquesta sorprenent Pasqua d’enguany”. Finalment, demana que ens deixem portar per l’Esperit, que tot ho omple de vida, que “visquem amb renovades forces aquesta represa de la vida comunitària, eucarística i pastoral, després del confinament”, que “preguem i estimem” i que “retornem escalonadament a la normalitat de la vida comunitària eclesial, sense pors ni desànim ni angoixes”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “tota crisi produeix un efecte clarificador: posa al descobert el que hi ha de bo i de dolent en cadascú...”, que “estem segurs que Déu vol que “tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat”” i que “Jesús després de Pasqua va enviar els seus deixebles a predicar l’Evangeli a tots els pobles”. Alhora diu que “hem d’acceptar que no tots, després de conèixer l’Evangeli, arriben a creure i acceptar formar part del seu Poble” i que “llavors, si algú es pregunta què passa amb aquestes persones, si consten o no en el Llibre de la vida, abans de res haurà de recordar que “només Déu ho sap””. Recorda que “en els salms trobem que Déu inscriurà en el “registre dels pobles” els pagans, siguin de la nació que siguin, com a “ciutadans de Sió””, però que “aquest Nou Poble serà purificat, de manera que els falsos profetes, els fills de la mentida i de les tenebres, que abusen dels seus conciutadans, hauran de ser exclosos”, encara que ens costi d’admetre. Afirmar que “segons l’Antic Testament, el resultat últim serà una resta, un poble purificat, un nombre de fidels que, gràcies a la seva fidelitat, la seva justícia i la seva humilitat, seran inscrits “com a vius”, destinats a viure per sempre” i que aquests “seran els veritables inscrits en el *Llibre de la vida*, enfront dels qui no han fet més que assetjar i abusar del just i del pobre”. Diu que “els justos ja viuen a la terra com inscrits en aquest llibre” i que “continuaran sent lliures i per tant responsables de la seva destinació, però, si es mantenen fidels, els seus noms seran inscrits al cel”. Finalment, recorda que “entre els primers cristians, dir a algú “veritablement estàs inscrit en el

Llibre de la Vida” sonava com la millor felicitació”, però que “només Déu, amb la seva mirada de Pare just i misericordiós sap qui està inscrit en el Llibre”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que “continuem a l'escola de Maria” i que “avui contemplem el seu amor i servei als altres”. Recorda que la vida de Maria “està centrada en l'amor a Déu i en l'amor al proïsme”, que “ella no cerca els honors, és simplement la serventa humil del Senyor, que es posa a disposició de la seva voluntat i que està sempre en actitud de servei als altres, tal com la trobem en els evangelis”. Afirmar que “Maria va ser cridada per Déu per realitzar un servei singular: ser la Mare del Messies”, que “des del moment de l'Anunciació la seva vida esdevindrà un lliurament total de servei a la voluntat de Déu i de servei al proïsme” i que “per copsar la grandesa i la profunditat d'aquest servei, hem d'il·luminar la seva figura des de la vinculació amb Crist, el seu Fill”. Recorda que “nosaltres som deixebles de Crist i de Maria, i el servei a Déu i als altres ha de ser també l'eix central de la nostra existència”. Diu que “el papa Francesc, comentant el passatge de sant Mateu en què Jesús envia els seus deixebles a anunciar la bona nova, assenyalava tres actituds bàsiques en la vida del cristià: “camí, servei i gratuïtat” i que “el camí mostra l'enviament i un missatge que s'ha d'anunciar; el servei expressa que la vida del cristià no és per si mateix, sinó per als altres, tal i com va ser la vida de Jesús; i la gratuïtat, ajuda a posar sempre l'esperança en el Senyor”. Finalment, diu que “l'Església està cridada a ser comunitat d'amor, a ajudar els necessitats i ser expressió de l'amor de Déu” i que “en el rostre dels més pobres i petits hem de descobrir el rostre de Crist”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, desitja comunicar que “l'Assemblea Diocesana, prevista des de fa un any per al proper dissabte, dia 23 de maig, queda ajornada per la seva celebració al primer trimestre del pròxim curs”. Recorda que aquesta Assemblea és una “magna reunió que congrega a més de dues-centes persones que representen a les parròquies, moviments apostòlics, delegacions de pastoral”, persones que “escolten, parlen i dissenyen els punts més importants de la tasca pastoral”. Recorda que “la vida ordinària del cristià se circumscriu a la parròquia o al moviment apostòlic en el qual aprèn, celebra i comparteix l'amor de Déu manifestat en la persona de Jesucrist”, que “la diòcesi és un determinat territori en el qual viu la família dels batejats sota l'orientació i responsabilitat del bisbe, nomenat pel Papa, que cuida aquesta porció del Poble de Déu” i que “cada diòcesi compta amb una història determinada; amb uns costums i unes festes singulars, amb unes accions realitzades pels seus membres en compliment dels aspectes fonamentals de la fe que professen”. Diu que en el cas de la diòcesi de Lleida “es convida a tothom a participar en l'aportació d'idees, en la realització d'activitats i en la proposta d'iniciatives que facin més coherent i creïble el missatge de Jesús en cada època de la història” i que això queda cristal·litzat “en una Assemblea a finals de curs com a conclusió i avaluació de les accions que es van donar a conèixer al principi en l'anomenada festa de l'enviament”. Finalment, diu que “ara mateix portem un any treballant sobre un esquema que es va enviar l'estiu passat i que, en les últimes setmanes, s'ha vist

alterat per l'experiència terrible del confinament" i que pretenen "afegir les aportacions que, en aquest sentit, ens apropin a la realitat viscuda".

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que "en reunions pastorals, després de valorar diverses tertúlies de programes televisius en relació amb el cristianisme i l'Església, hem sentit aquest comentari: «A nosaltres, qui ens defensa?»". Diu també que "quan ens trobem amb moltes dificultats i fracassos en la nostra missió eclesial, sigui la que sigui, vivim la sensació d'indefensió o d'orfanat" i que "quan, sovint, ens adonem que els criteris de comportament que tenen prestigi en la societat no s'assemblen a les propostes de l'Evangeli, o en són contraris, podem dubtar que el nostre camí com a deixebles de Jesús sigui el millor per a la vida". Afirmar que "quan planifiquem les activitats pastorals de les parròquies, institucions, grups... aparentment fa l'efecte que tot depèn de nosaltres, de les nostres possibilitats, recursos i organització" i que "també podem pensar en qui ens ajuda i defensa". Manifesta que "aquesta sensació és semblant a les experiències que també van viure els primers deixebles" i que "per això Jesús, mirant-nos, ens repeteix avui: «Si m'estimeu guardareu els meus manaments. No us deixaré orfes. Pregaré al Pare que us doni un altre defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre»". Diu que "és gràcies a l'esperit defensor que ell és present entre nosaltres, que podem estar ben convençuts del valor de la nostra fe, que sempre tenim qui ens defensa, perquè són els senzills els qui en saben, i no els savis i importants". Finalment, expressa que "malgrat totes les dificultats, no ens podem sentir ni orfes, ni sense qui ens defensi" i que "no podem tenir millor defensor".

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://esglesia.barcelona/cartes-dominicals/>
- Girona: <http://www.bisbatgirona.cat/ca/el-bisbe-francesc.html>
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <https://bisbatsantfeliu.cat/wp-content/uploads/2020/05/20200517FullDominical.pdf>
- Solsona: <https://bisbatsolsona.cat/bisbe/documents/>
- Tarragona: <https://www.arquebisbattarragona.cat/arquebisbeplanellas/cartes-dominicals/>
- Terrassa: <https://www.bisbatdeterrassa.org/ca/bisbe/cartes-dominicals>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/paraules-de-vida/>
- Urgell: <http://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/el-bisbe-durgell/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

